

klog lovgivning. Det arbejde deltager vi meget gerne i.

Kl. 21.25

Men når man ser på den kirkelige ordening for sognet, provstiet og stiftet, som den er beskrevet i debatoplægget, bliver man altså slået af, at det ikke er nogen enkel organisation, der skal bygges op. Det, jeg også bliver slået af, er, at man beskæftiger sig med enkeltledene, de underliggende led – altså sognet, provstiet og stiftet – men man beskæftiger sig altså ikke med, om der også er behov for en kirkeforfatning, et landsdækkende kirkeråd eller en anden organisation, som er landsdækkende. Det er i mine øje lidt underligt at gå uden om den diskussion, og jeg mener, der er behov for en sådan gennemgang.

I det indlæg fra fru Birthe Rønn Hornbech, der blev læst op, og som jeg i øvrigt ikke skal polemisere imod, blev det sagt, at J.C. Christensen jo havde fået gennemført sin plan. Nej, det turde være forkert at påstå. Netop da loven om menighedsråd var gennemført, tog han jo skridtet videre og nedsatte et kirkeligt udvalg, fordi det klart var grundlovens hensigt, at der skulle være en kirkeforfatning.

I fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg blev der også spurgt, hvorfor Det Radikale Venstre så ikke selv har skrevet en kirkeforfatning. Det har vi ikke gjort med velberåd nu, for jeg synes netop, det er kirkens egne folk, der skal stå for udformningen af et udkast til en kirkeforfatning. Jeg synes, det er det bedste, at det bliver til på den måde og får den tilblivelsesproces, så det ikke er et enkelt eller flere politiske partier, der skriver en kirkeforfatning, men at det bliver overladt til folkekirken selv. Det er bedst i overensstemmelse med det synspunkt, at vi skal overlade til folkekirken at bestyre egne indre anliggender.

Jeg vil gerne sige tak til fru Karen Klint for den åbne og elskværdige modtagelse, og jeg hæfter mig meget ved fru Karen Klints tilslutning til det synspunkt, som findes i bemærkningerne til beslutningsforslaget, nemlig at rummeligheden er vigtig, men om Folketinget, sådan som Folketinget udvikler sig, fortsat er det rette forum til at være øverste organ for folkekirken, er det, jeg har mine stærke tvivl om.

Jeg er sikker på, at hvis udviklingen fortsætter, sådan som vi har set, og vi ser 10, 20 år frem, vil Folketinget til den tid formentlig være et endnu mindre egnet organ. Jeg vil tro, at hvis det går, som det er gået de sidste 10, 15, 20 år, vil den naturlige forbindelse mellem Folketingets

medlemmer og folkekirkens daglige liv være endnu mere tynd end i dag, og er det så særlig betryggende at overlade det til netop Folketinget at være øverste organ, når der så klart er stillet en anden mulighed op i vores forfatning?

Til hr. Langballe vil jeg gerne gøre den historiske bemærkning – og han må tro mig – at Det Radikale Venstre aldrig har haft adskillelse af kirke og stat i sit principprogram. Der var en diskussion om det i 1905, men netop på grund af det skisma, som hr. Jesper Langballe afslørede et så udmærket kendskab til, blev et bestemmelsesudkast i principprogrammet om adskillelse af kirke og stat taget af bordet og trukket tilbage, og man samlede sig i stedet om at udvikle arbejdet i menighedsrådene.

Derimod er det rigtigt, at det radikale landsmøde for et par år siden vedtog, at Det Radikale Venstre i forbindelse med en grundlovsrevision skulle arbejde for adskillelse af stat og kirke. Det vedtog et flertal på landsmødet, det skete ikke uden debat, og der var et betydeligt mindretal, men det var landsmødets udtalelse. Men det, der foreligger her, er jo netop ikke et forslag om revision af grundloven, og adskillelse af kirke og stat forudsætter jo som bekendt, at der gennemføres en revision af grundloven.

Når der især blandt unge mennesker er meget stor diskussion om kirke-stat-forholdet i disse år, er grunden jo bl.a. hele diskussionen om islam og de unge menneskers afstandtagen fra sharialovgivningen. Mange af de unge mennesker, jeg kender, siger altid: Jamen når vi nu er så meget imod sammenblandingen af kirke og stat, når det drejer sig om den muslimske verden, skulle vi så ikke tage at feje for egen dør? Det er et synspunkt, som med nogen logik kan fremføres, og i hvert fald fremføres det i mit parti. Men det er ikke det, der foreslås her. Her foreslår vi at bygge videre på det, der egentlig er grundlovens hensigt, nemlig at indrette sig med en kirkeforfatning.

Kl. 21.30

Jeg siger hermed tak for modtagelsen. Jeg forventer ikke dette beslutningsforslag vedtaget i denne samling, men jeg forventer, at diskussionen vil fortsætte i de kommende år, og jeg ser frem til en sådan diskussion. Jeg ser med stor glæde på, at folkekirkens forhold er langt mere til debat i disse år, end de har været tidligere. Jeg har inden for de sidste 12 måneder deltaget i flere kirkediskussioner, end jeg har i den øvrige del af min folketingspolitiske karriere.